

Жалбена комисија судова у Београду у већу састављеном од Оливере Новаковић, председника већа, Мирјане Пузовић и Милице Кадовић, чланова већа, решавајући по жалби ██████████, изјављеној преко пуномоћника ██████████, против решења председника ██████████, године, на основу члана 142 и члана 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и члана 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16, 95/18 и 2/2023), у поступку привременог упућивања, на седници одржаној 01.03.2024. године, донела је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба ██████████, изјављена преко пуномоћника, ██████████, против решења председника ██████████, године, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев ██████████, поднет преко пуномоћника ██████████ за накнаду трошкова за састав жалбе у износу од ██████████ динара.

Образложење

Решењем председника ██████████, године, ██████████, државни службеник запослена у ██████████, распоређена на радном месту ██████████ у звању ██████████, упућује се привремено у Одељење суда у ██████████ због повећаног обима посла, а ради обављања послова и радних задатака ██████████, и то у другој половини сваког месеца, од 15-ог до краја месеца, док траје потреба за таквим радом. Именована задржава сва права свог радног места. Решење се примењује почев од 25.01.2024. године.

Против наведеног решења, ██████████ је преко пуномоћника ██████████ благовремено изјавила жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права. У жалби је наведено да је чињенично стање потпуно погрешно утврђено због чега је дошло и до погрешне примене материјалног права. Како је наведено у жалби, жалиља се привремено упућује у Одељење суда у ██████████ ради обављања послова и радних задатака ██████████. Жалиља наводи да је према решењу о пријему у радни однос на неодређено време распоређена на радно место ██████████ у ██████████, а не на место ██████████. Сматра, да се ради о потпуно различитим врстама радног ангажовања, што се и из систематизације радних места види, па сматра да је једино могла бити ангажована за обављање послова ██████████, а посебно што, како истиче у жалби, тренутно у ██████████ има више запослених на пословима ██████████ и то на одређено време који испуњавају услове да буду ангажовани на пословима ██████████, у ██████████. Због тога сматра да је побијано решење донето потпуно супротно постојећем стању у ██████████. Такође, сматра да је побијано решење донето супротно члану 20 Закона о државним службеницима, где децидно стоји да државни службеник по налогу његовог претпостављеног може обављати послове због привременог повећања обима посла

најдуже 30 дана. Из свега наведеног, жалиља је предложила да Жалбена комисија судова побијано решење укине и предмет врати првостепеном органу на поновно одлучивање. Пуномоћник жалиље, адвокат ██████████ је тражио трошкове на име писања жалбе у износу од ██████████ динара.

У одговору на жалбу, првостепени орган је оспорио наводе жалбе остајући при одлуци и датим разлозима у образложењу решења, са предлогом да Жалбена комисија судова жалбу одбије као неосновану.

По оцени навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да жалба није основана.

Према стању у списима и образложењу ожалбеног решења, жалиља, државни службеник, решењем о пријему у радни однос на неодређено време (██████████, године) распоређена је на радно место ██████████ у ██████████. Како је у Одељењу суда у ██████████ дошло до повећаног обима посла, а у вези са избором судије ██████████ за судију ██████████, Одлуком о избору судије Високог савета судства на седници одржаној ██████████ године, која је обављена у „Службеном гласнику РС“ број ██████████ године и ступањем на судијску функцију судије ██████████, дана ██████████ године, која је изменом и допуном Годишњег распореда послова за 2024. годину ██████████, године распоређена у Одељење суда у ██████████, јавила се потреба за обављање послова ██████████, па је председник суда одлучио да жалиљу, привремено упуту у Одељење суда у ██████████, док траје разлог због кога је до премештаја дошло, а сходно члану 93 Закона о државним службеницима, с тим да именована задржава сва права радног места, а почетак примене решења је 25.01.2024. године.

Жалбена комисија судова је ценила наводе жалбе и нашла да су исти неосновани и као такви без утицаја на другачију одлуку по жалби.

Жалиља, у жалби истиче да је ожалбено решење донето уз погрешну примену материјалног права, јер је решењем о пријему у радни однос на неодређено време распоређена на радно место ██████████ у ██████████, а да је сада премештена на место ██████████ у Одељење суда у ██████████, и да се ради о потпуно различитим врстама радног ангажовања, те да стога није могла бити ангажована на пословима ██████████. Наиме, овакви наводи жалбе не могу се узети као основани, обзиром да се ради о радном месту које представља одговарајуће радно место у истом државном органу, односно место ██████████, које је у истом звању, са истим коефицијент, као послови радног места са кога се жалиља премешта и за које испуњава све услове. У конкретном случају радно место ██████████, у звању ██████████, и радно место ██████████ у звању ██████████, прописано је исто звање као и исти услови, IV степена стручне спреме друштвено природног или техничког смера, са одговарајућим годинама радног искуства у струци, положеним државним испитом и потребним компетенцијама за рад на овим радним местима, а за које испуњава апсолутно исте услове, што је и у складу са чланом 93 Закона о државним службеницима.

Законом о државним службеницима („Службени гласник РС“ број 79/05...142/22) одредбом члана 90 став 1, прописано је да државни службеник може због потребе рада да буде трајно или привремено премештен на друго одговарајуће радно место у истом државном органу или привремено премештен у други државни орган, а истим чланом ставом 2 прописано је да за премештај државног службеника због потребе рада није потребна сагласност државног службеника.

Наведеним Законом о државним службеницима одредбом члана 93, прописано је да државни службеник може да буде привремено премештан на друго одговарајуће радно место у истом државном органу због замене одсутног државног службеника или повећаног обима посла, при чему задржава сва права на радном месту. Жалба не одлаже извршење решења. Привремени премештај траје најдуже једну годину после чега државни службеник има право да се врати на радно место на коме је радио пре премештаја.

У конкретном случају, имајући у виду наведене одредбе Закона о државним службеницима, ни остали наводи жалбе се не могу узети као основани, будући да су правилно примењене одредбе Закона о државним службеницима, па стога нису основани наводи жалбе да је решење донето супротно члану 20 Закона о државним службеницима, обзиром да се не ради о пословима који нису у опису радног места, већ да се ради о пословима који су у истом звању - ██████████, као и послови радног места са кога је жалиља премештена.

Имајући све напред изнето у виду, Жалбена комисија судова налази да је првостепено решење правилно донето и да није повређено материјално право на штету жалиље, па је применом члана 170 став 1 тачка 1 Закона о општем управном поступку, одлучила као у ставу првом диспозитива решења.

Одлучујући о захтеву за накнаду трошкова поступка за састав жалбе у износу од ██████████ динара, Жалбена комисија судова је применом члана 85 став 6 Закона о општем управном поступку, одлучила као у ставу другом диспозитива решења, јер је жалба одбијена.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Оливера Новаковић

Дн-а:

- ██████████ - 2 примерка,

од којих један доставити жалиљи,

-Архиви

